

Pirkanmaan kirjoituskilpailu 2020
Lyriikka

Sanna-Erika Suorsa:

Leikitäänkö, että.

[No, miten sen nyt sanoisi, hän oli aina omituinen lapsi, sai
seitsemältä tädiltään lahjaksi rumia kenkiä, vanhoja, kamalia kenkiä
ja kai se jotain selittää, jos pienet kevyet jalat kantavat muinaisjäänteitä
sen sijaan, että kipittäisivät pitkin timoteipeltoja ja herneenversoja
keveillä pastellisandaaleilla, suu laulaisi karitsalauluja ja tylsänä päivänä
askartelisi vessapaperihylsyistä kiikarit ja kuvittelisi näkevänsä
kirkkaasti, näkisi vain ihmeitä & ihania- siis hyvänen aika mitä minä
puhun mistä minä tiedänmitäänhän edes tuntenut häntä
en oikeastaan puhunut hänen kanssaan koskaan, koska... niin...
koska... hänen silmänsä, hänen silmänsä, olisittepa nähneet ne.]

Ihminen laittaa muovikirjaimilla nimensä luokkuun
kuin väärennetyn koodin
ripustaa uteliaan ilmeensä naulakkoon, antaa sen roikkua
aukaisee suunsa ikuisesti säilyvän aterian äärellä
puree, hampaiden välissä rahisee leuat ovat jauhava kone
Deus ex machina, ihminen nauraa
yhtä helvetin parodiaa kaikki tämä
kahden hengityksen välissä tapahtuva epärytmisen nykiminen

mutta televisiosta voi sentään katsella biljonäärivauvojen joulua
tai tuntemattomien mätäneviä paiseita
humalaisia alastomia ruumiita horjumassa toistensa syleihin
uutisia ja säätä, varoituksia merenkulkijoille
ainaisia merkkejä kohoavasta tuulesta
tuulen liikuttamasta vedestä
aallosta, aallosta, aallon kaoottisesta liikkeestä

Tää ois nyt isä ja tää sanois, että aika kammata tukka! Sit tää sanois, että RUOKA ON VALMISTA, KAIKKI MAAILMAN LAPSET SYÖMÄÄN ja tää soittais sellaista kelloa, joka kuuluis meren yli ja taivasta pitkin vuorenrinteille, joiden kaltevan kivikon katveissa kellokaulaiset vuohet sanoisivat BÄÄ ja lapset kuulisivat tuon kaiken ja he kohoaisivat ilmaan näkymättömillä lentoaluksilla ja liitelisivät syömään. Kaikilla lapsilla olisi mahat täynnä ja jälkiruoaksi saisi niin paljon kakkua, että!

Ja tää isä sanois: olkaa varovaisia mitä ajattelette, koska kaikki se ottaa joskus muodon. Tää isä käskis niitä olemaan huolellisia, yrittäis ite näyttää mallia vaikkei aina osaisi. Ja sitten jatkettaisiin kakun syömistä ja jäljellejääneet muruset varisteltaisiin neljän tuulen risteyksessä, ne lentäisivät, osuisivat tarkasti vaikeimpiinkin kohteisiin, itäisivät

Tule tule hyvä kakku, älä tule paha kakku. Tule tule hyvä kakku, älä tule paha kakku, tule tule hyvä kakku älä tule paha kakkutulethyyäkakku älä tule paha

K A K K U:

1 dl ruokasoodaa (tai laitetaan litra, ei olla nyt niin tarkkoja)
pussi hiivaa
kourallinen ääripäitä
kurkkuun takertuvia surukorinteja merenrantakaupungista
paketti voita
lisää vatkaton kiiltokuvia (halvalle paperille painettuja, uuh beibijeah!)
riipaus yksinäisyyttä ja sukupuuttoa
kuusisataa kiloa suolaa
1 tl murskaantunutta unelmaa ja lasia
lisää nopeasti paljon vihaa (se sekoittuu hyvin kaikkeen)
tee kaikesta liian kuivaa, anna aavikoitua, polta metsät tai myy

katso, ota käteen, paiskaa, tallaa, murena, pompi synnytä polku, kävele,
haista, maista, sylje, huuda, rauhoitu, kerää istuta, odota, malta, tee,
hyväksy, toimi, poimi, pilko, raasta, sekoita sekoitu, salli, anna, saa, sula,
tunne, kieltäydy pahasta, rakasta, toimi!

Kanelia viisi tankoa
kurkumaa ja kardemummaa
sulata 100 kg suklaata
vapaata, puhdasta vettä

ota lasi viiniä, ota toinen ja kolmas, kutsu Apollon *heihoi viritetähän
kithara!* kutsu Artemis ja seotkaa! Hus, menkää jo Camelotiin pyöreän
pöydän ääreen huokaiskaa syvään, tilatkaa pizza, ottakaa olut ja avatkaa
suu, kyllä sinne joku ohilentävä pudottaa oikeita sanoja, ne viimeiset
pisarat Graalin pohjalta.

(Ehkä myös: *jonkinlaista* kakkua.)

Kerro, kerro kuvastin

Kerro, näitkö, miten kultainen kaupunki katosi ja näitkö
miten rakennettiin uusi, kirkas, hehkuva, paikaton ajaton *siis niin ihana*
(*ihq!*) kaupunki

kerro, miten me olemme yksi, miten olemme barbaari, miten poltamme
punaisia hiuksia roviolla ruokimme pelolla ruokimme mahdollisuudella
olemme varkaita ja kerro, miten opimme koulussa sanat, joilla
valehtelemme kaiken kauniiksi

mennäänkö nyt leikkimään leipäjonoon köyhää, otetan selfie #
ripustetaan nämä aminohappoketjut kaulaamme pyyhkäistään trilobiitit ja
sukamadot harteiltamme etäännyttään eläimestä, ollaan terästä, ollaan
kone - vai mitä sanot, kerro miksi näytät tuolta

- itketkö sinä?

Keksitäänkö sellainen sääntö, että kaikki on suorassa linjassa, selkeä jatkumo, piiloudutaan ikuisesti tuulen alle ja uskotaan, ettei yksikään haista meistä kumpuavaa pelkoa siitä, ettei kukaan oikeasti etsi

leikitään sitten hippaa, se joka jää kiinni, joutuu keräämään kaiken pimeän lippaaseen, pitelee sitä sitten kannen alla. Hetken edes.

Ja leikitään sitten kotia tässä maailmassa, katsellaan pilviä ja nähdään mitä ne yrittävät kertoa, leikataan irti pedon hiukset, nähdään sen kasvot katsellaan niitä

ja kun aurinko paistaa Syenessä kaivoon, katsotaan varjon pituus ja tiedetään, miten pitkä matka on kuljettava päästäksemme irti tarinasta jota meille kuiskivat puunlatvassa istuvat liekehtivät algoritmitaikurit

ja varastetaan tuli takaisin, varistellaan röyhkeästi taskuistamme siemeniä ja sitä valoa, joka osuu yhdestä toiseen, kimpoilee.

Sanotaan varoen *hyvästi*.

Muistilista elämää leikkivälle:

1. piirrä harakanvarpaila olento, joka
2. uhmaa a) totuutta b) aikaa c) häilyvää
3. syö liian monta
4. jätä taakse
5. unohdu keskelle tietä, ajatusta, merta, sinua
6. tee amorfisia merkintöjä, unohda mitä se tarkoittaa
7. saata yli
8. pudottaudu varovasti, kuin kissa, kuin sade
9. löydä ihme
10. ole mitä vaan
11. syö jäätelö ennen pääateriaa
12. ota suudelma ennen sanaa
13. pakokauhu pakokauhu
14. palaa ruotuun
15. leivo leipä, joka kohoaa horisontista
16. näyki, työnnä syrjään paha
17. kieltäydy kokonaan mitättömyydestä
18. paljasta hampaat, kutsu sitä hymyksi
19. sano: rakastan!
20. määrittele sana itsellesi huolellisesti, sitten: Tarkoita sitä.

Olipa kerran päivä, jolloin paljasjalkaisten lasten päälle satoi vettä. Sateen jälkeen lankesi hetkeksi hiljaisuus ja hiljaisuutta vasten lapset alkoivat hehkumaan näkymätöntä valoa. Lapset hehkuivat, kuin olisi pudonnut taivaasta glitteriä! Kuin kultaa. Kuin hopeakylkiset nopeat kalat lapset kääntyilivät, kulkivat toistensa ympäri, piirsivät jälkiä kaikkeen olevaan valaisivat pimeää, ihastelivat ääneen: *sinä oot nii-iin kaunis!* Ja aikuiset saivat tartunnan elkeistä, pudottivat kasvonsa ja antoivat ruumiidensa tanssia, ensin raskaasti, vaikeasti, sitten kuin puu sitten kuin vesi, sitten kuin kiertävä veri.

Ja kun ihmiset jälkeinpäin puhuivat, he puhuivat pelkästään hyvää. Kuin hullu käärme olisi pudonnut ihmislajin suusta. Pudonnut. Maahan osuttuaan kadonnut. Hävinnyt. Ikiajoiksi. Sen pituinen se.

[Piti vielä sanoa, että kerran hän punoi niittyvillasta tyynyn ja kutsui minut lepäämään. Minä välttelin katsomasta häntä silmiin, mutta silti hän istui vieressäni heilutellen kamalia kenkiään ja hänen suustaan lensi laulu joka oli ensin musta, sitten sininen, sitten siihen asettui vihreän sävyjä jotka taittuivat turkoosiin, lopulta laulu otti muodon ja oli sen värinen etten löydä sanoja, mutta sitä vasten nukahdin pääni niittyvillatyynyllä ja näin unen joka jäi asumaan selkärankani nikamien väliin. Aina välillä se muistuttaa olemassaolostaan, kun meinaan pudota, kun avaruuden ääretön tyhjiys huutaa, kun puuro palaa pohjaan, kun kengässä on näkymätön terävä kivi.

Kun tuolloin kauan sitten heräsin, hän oli kadonnut ja joskus mietin vieläkin, olinko se sittenkin minä?]

*Ps: Kun olin pieni, näin kaiken. Sitä on vaikea selittää
se oli luettavissa silmistäni jäljenjättäneenä. Se, missä piti olla
hentokuvioinen iiris, oli jotain kauhistuttavaa.*

*Haluaisin tulla tapaamaan sinua. Uskaltaisitko sinä katsoa®
kohti minua?*

® = tapa kohdata toinen oleva siten, ettei anna ennakko-oletusten asettua välille.

Katsominen® on tapa kuluttaa aikaa, joka meille on annettu siksi
ennaltamääritlemättömäksi ajaksi, joka asettuu kulumaan kahdeksi hajanneen
henkäyksen välille.

Katsominen® kulkee rinnakkain Näkemisen® kanssa, mikä taas liittyy kykyyn
liittää asioita yhteen niin, että niistä muodostuu uusi kuva tarinaan, jonka loppua ei ole
etukäteen lukittu.